

gački, kje ste? Vi dremljete, mati Slava pa krvave solze preliwa nad vami! Vzdromite in združite se ter osnujte si v Rogatci kako narodno društvo, katero naj bode kakor solnce, katero ogreje in oživi zaspane in omrtvele ude! Gledé gostilne „h kroni“ je pa ta dogodek jasen dokaz, da isti gostilničar ne mara Slovencev ni živih videti, zatoraj pa se je vsak izogiblje!

Iz Sladkegore. († Jožef Lorger.) Zadnji dan meseca junija t. l. naznanil nam je mrtvaški zvon z visoke line, da je preminol zopet eden iz naše sredine, ter se preselil iz te solzne doline v našo boljšo in lepšo domovino. Na dan sv. Petra in Pavla je namreč po kratki mučni bolezni, spreviden s sv. zakramenti mirno v Gospodu zaspal v 65. letu svoje starosti, blagi mož, gosp. Jožef Lorger. Dne 1. t. m. ob 7 uri zjutraj je bil njegov slovesen pogreb, katerega se je vdeležila šolska mladina in velika množica ljudi iz tukajšnjih in sosednih krajev. Ko so trugo rajnega do cerkve prinesli, se je opravljal črna sv. maša, pri kateri so odmevale po cerkvi jako ganljive mrtvaške pesmice in po sv. maši pred pogrebom „Blagor mu, ki se spočije“. Vse je plavalo v solzah in gotovo ni bilo enega suhega očesa, kar je najlepši dokaz, da je bil rajni mož obče ljubljén in spoštovan pri tukajšnjem prebivalstvu. Rajni je bil 24 let občinski svetovalec, 9 let načelnik kr. šol. sveta in veliki dobrotnik ubogih. Bil je vsikdar veliki prijatelj cerkve in šole, pobožen in skrben oče svoji rodbini, vrl neomahljiv narodnjak in priden kmetovalec, vsem v prav lepi izgled. Z njim je torej izgubila fara Sladkogorska vrlega in poštenega občana, uboga šolska mladina pa dobrega očeta. Bodi mu zemljica lahka! Blag mu bodi spomin!

Spavaj sladko v hladnem kraju,
Odpočij se truda bolečin,
Prejmi nezvenljivi venec v raji,
Tukaj bode večén Tvoj spomin!

Simon Drogenik, trgovec.

Iz Ptuj. (Dijaška kuhinja) v samostanu č. gg. oo. minoritov v Ptuj je v tekočem šolskem letu počenši z 19. septembrom l. l. do 30. junija t. l. ubogim dijakom 3812 kosile v znesku 571 gld. 80 kr. podarila. Z nova so v človekoljubni namen nastopni p. n. častiti dobrotniki darove poslali. a) Vunanji: „Ljubenski rodoljubi na gornjem Štorskem“ po g. prof. Kunsteku 10 fl. (vkup že 30 fl.), preč. g. dr. Gregorec Lav., kanonik pri Novi cerkvi in drž. poslanec 10 fl., č. g. o. Stanko Prus, minorit v Neunkirchenu v spodnji Avstriji 5 fl., č. g. Podhostnik Andraž, kaplan v Mozirji po g. dr. Tom. Horvatu, 5 fl., č. g. Aškerc Ant., kaplan pri sv. Lovrencu v Slov. gor. 1 fl., g. Sorman Davorin, topničarski podčastnik v Pulju 1 fl. 50 kr. b) Ptujski: g. dr. Ploj Jakob 8 fl., g. prof. Luka Kunstek, 4 fl., g. c. kr. sod. pristav

Klobučar Ant. 4 fl., g. prof. Cilenšek Martin 2 fl., g. prof. Železinger Frančišek 5 fl., č. g. veroučitelj Majcen Ferdo 2 fl., č. g. Bratusa Al. 2 fl. 10 kr., č. g. Črnko Marko 2 fl. 10 kr., č. g. Šalamon Frančišek 2 fl. 10 kr. Vsem preblagom gospodom dobrotnikom izrekamo v imenu učeče se gimnazijske mladine najpristrénejšo zahvalo in stoterni: „Bog plati!“ Nadaljne milodare vsprejema č. g. o. Benko Hrtiš, guardijan in župnik.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Mesto Dunaj vzprejme k malu vsa svoja predmestja va se in bode poslej le ena občina, toda taka, ki šteje 1 $\frac{1}{2}$ milijona ljudi. Župana pa si zastop mesta brž ne voli več, kakor doslej, ampak svitli cesar mu ga imenuje. — Veliko jeze so napravili češki zastopniki mesta Prage svojim nemškim rojakom s tem, da so jim izvolili „odpadnika“ Heinricha v dež. šol. svet. Kakor mi sodimo, to tudi ni bilo modro od Čehov; sicer pa bi bili Nemci v enacem slučaju brž tudi tako ravnali nasproti Čehom. — Na Gornjem Štajarskem je prestopila Mura bregove svoje ter je napravila po nekaterih krajih precej škode. — Odbor za dež. razstavo v Gradci je v rokah same nemške gospode in torej ne dobimo od njega nobenih poročil. To je prav lepo od te nemške gospode! — Kakor je podoba, dobé slov. in nemški kmetje na Koroškem vsled podgodbe med seboj vsaj šest zastopnikov v dež. zboru. Da bi se jim le posrečilo! — Železniško upravnistvo, ki je bilo doslej v Beljaku, ostane še na dalje v onem mestu. Nekaj časa je bilo govorjenje, da se preseli v Celovec. To bi, menimo, ne bila napaka, da si ni ljubo za Beljaško mesto. — Spominsko ploščo so kranjski rodoljubi slovesno vzdali škofu M. Ravnikarju v njegovo rojstno hišo na Vačah. — V Ljubljani bode manjkalo k malu zemelj, ker odpovejo pekovski pomočniki delo, ako jim mojstri ne povišajo plačila za tretjino. — Nemški, doslej „protestantovski šoli“ v Gorici daje nemški šulverein 1600 gld. podpore. — V Trstu se pogajajo trgovci za to, da si napravijo vsi ob enem času tudi slov. napise na svojih štacunah. To bode prav in nadjamo se, da se držijo vsi moške besede. — Čitalnico so si napravili v Pulji, mestu ob obalih Adrije. V njem je veliko c. kr. mornarskih častnikov. — Nov botanični vrt se prireja v Zagrebu in bode za tretjino večji, kakor je v Gradci. — V torek so imeli imenitno poroko v Budapešti, nadvojvodinje Margarete s knezom Thurn-Taxisom. Da je k njej privrelo veliko tujcev iz dežele, razume se samo ob sebi, saj tacih porok ne vidi človek, kedar si bodi. — Ogerska tovarna za orožje brž ne dobi več v delo novih

pušk in bode to zopet jeze pri Madjarih, toda čemu niso doslej napravili boljših? — Poljski drž. poslanci imajo v kratkem v Lvovu, glavnem mestu Galicije, shod za to, da se zedinijo v stvaréh, ki pridejo more biti v drž. zboru v jeseni v posvetovanje.

Vunanje države. O sv. očetu Leon XIII. piše se sedaj v novinah večkrat in v vseh se zatrjuje, da je njih zdravje trdno. Hvala Bogu! — Drž. zbor Italije brž se k malu razide, vendar pa še reši bojda mesto Rim poprej, ko ustavi plačila svoja, to se pravi: cela država odstopi mestu na ljubo nekaj davkov in ti se plačajo poslej v mestno kaso. — Na Francoskem se bojé, da imajo premalo ali pa pre slabih vojnih ladij. Treba jim bode torej zopet seči prav globoke v žep, da dobijo boljše. — Predsednik republike, Sadi-Carnot, je zopet v Parizu in je neki Jakob vstrelil za njim iz — prazne pistole. To se je brzojavilo na vse strani sveta. — O pogodbi Anglije z nemško vlado se piše sedaj mnogo, toda nič tacega, da je vredno, naj vzanemo te novice v naše poročilo. — Knez Bismarek ne vzprejme poslanstva v nemški drž. zbor ter pravi, da še ni čas za to. — V Berlinu so imeli veliko streljanje; iz vseh držav so bili ondi strelci, tudi avstrijski so bili in so delali, kakor se poroča, čast svoji domovini. — Rusom so francoski sodniki prav vgodili, ko so nihiliste, ki so jih prijeli v spomladi v Parizu, obsodili in sicer precej ostro. To jim je znamenje, da je francoska republika Rusiji prijazna. — Bolgarski pravoslavni nadškof Klement nagaja princu Ferdinandu, kjer more in kaže očitno, da vleče na rusko stran. — V Srbiji se je „liberalna stranka“ obnovila in pravi, da dosedanja vlada ne zasluži zaupanja srbskega ljudstva. Mar ni za to stranko razkralj Milan? Vsa podoba je za to. — V Carjem gradu so imeli velik požar, ki je razdjal nad 900 hiš. — Uni nemški major, Wissmann, ki je stal na čelu nemškim vojakom v Afriki, je doma, na nemških tleh, nevarno vzbolel. — V St. Pavlu, velikem mestu v severni Ameriki, so imeli strašno burjo in jim je napravila veliko škode, tudi več ljudi je prišlo ob življenje.

Za poduk in kratek čas.

Blažek in njegovi trije krajcarji.

(Pripovedka od sv. Ane v Slov. gor.)

(Konec.)

Blažek se nježnim bučelicam ponižno zahvali in odide h knezu naznanjat in ga vabit, naj se gre sprehajati po cesti, katera je iz voška izgotovljena. Knez se ni malo čudil pri tem poročilu, in gre takoj gledat čudovito cesto. Vendar pravi knez potem: „Hčere ne dobi

nikdo drugi, kakor oni, ki bo prignal celo krdelo samih medvedov pred moj grad“. Blažek odide proti gozdu iskat medvedov kosmatincev, ter tamkaj žalosten vzdihuje in premišljuje: „Oh, da bi sedaj tukaj imel mojega medveda, on bi mi gotovo v tej zadregi pomagal“. Ko je Blažek misel svojo izrazil, že je pri njem oni medved in z njim cela armada drugih kosmatincev. Medved: „Sedaj se le podvizaj, vzami piščalko svojo in piskaj ter me zasedi“. Blažek se vsede na medveda in piska v piščalko; in tako gredó paroma proti knezovi palači.

Knez je ravnokar gledal iz družega nastropja, ko prihaja tolika truma medvedov. Ustraši se tako, da skozi okno zakriči: „Blažek, odpravi medvede, moja hči je tvoja nevesta!“

Od strahú pred medvedi so se vsi poskrili.

Blažek ima obljubljeno knezovo hči, a tudi tekmeča v gradu, s katerim sta se shčerjo nekako poznala. Rad bi toraj Blažeka iz lepa s poti spravil, da bi tem gotoveje se polastil knezove hčere. Povabil je Blažeka na lov in tamkaj v gozdu ga nameri ustreliti. Prišedši v gozd, začne Blažek na piščalko piskati, katero je od berača dobil, in v tem je priletelo toliko lepih ptičic, ter so smukale po bližnjem trnji; oni bi, se ve, da rad imel nekaj ptičic in hajdi nad nje! Ko tekmeč po trnji hodi, Blažek glase spremeni in začne na citre brenkati, v tem pa tekmeč po trnji plesati, da je bilo groza; raztrgal si je vso obleko in se opraskal po telesu tako, da ga je bilo žalostno gledati. Ves pobit in razkačen pride domú.

Radi tega Blažeka toži in sodnija ga obsodi v smrt na vislicah. Kadar Blažeka peljajo na morišče, veseli se tekmeč, misleč, zmaga je moja. Vsakemu pa, preden ga obesijo, spolnijo zadnjo željo. Tudi Blažek prosi, ako bi mu zadnjo željo izpolnili. Vprašajo ga, česa želi? „Prosim za moje citre, da si malo ponovim veselje svojo, katero sem velikokrat imel!“ Ko tekmeč Blažekove besede zasliši, pravi: „Le citre ne, le citre ne, prosim Vas gospoda, obesite ga takoj; le citre ne, le citre ne!“ Vsa množica in sodniki pa odgovorijo: „Vsakemu obešencu se zadnja volja izpolni, takó je tudi temu nesrečnemu ne moremo odreči!“ „Oj, ako je temu tako“, pravi tekmeč, „me pa vsaj privežite, drugače bodem preveč trpel“.

Blažeku se citre dovolijo, ko pa jame nanje brenkati, glejte čudo, vse, mlado in staro pleše, skaka in se veseli. Tudi tekmeč je skakal okolo stebra, pri katerem je bil privezan, tako, da je skoraj mrtev postal. Ljudstvo pa, ko to vidi in se veseli, pravi: „Zakaj bi si ta vislice zaslužil, ker nas tako kratkočasi; le tekmeč njegov si zasluži vislice.“ Tudi sodniki so temu govoru pritrdili. Odvežejo ga in brez usmiljenja obesijo.